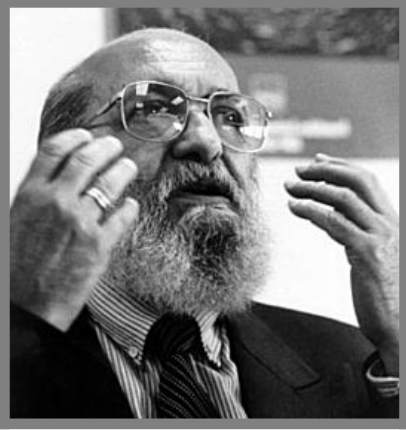

Denenmemiş Olasılıkları Görebilmek...

İçeriği Yazan: [kerem.guner](#) [1] Zaman: Pzt, 08/07/2013 - 16:56

Yazar: Kerem Güner

Yazının Yazıldığı Tarih: 08.07.2013

Bundan yaklaşık dört sene evvel Bursa 'da gözaltına alınan 46 ESP 'linin mahkemedeki suç aletleri dosyasına; birkaç salsa aleti, birkaç pankart ve üç beş bildirinin yanı sıra Brezilyalı eğitimci Paulo Freire'nin kaleme aldığı 'Ezilenlerin Pedagojisi' adlı kitap konulmuştu. Demekki örgütün adı Ezilenlerin Sosyalist Platformu olunca polis, rahip Freire 'nin kitabını örgütün manifestosu sanmıştı...

Ezilenlerin Pedegojisi...

Öğrencilik yıllarımda bizim eğitim fakültesi (orada bi fakülte var uzakta) öğrencilerinin okuduktan sonra " ay çok aptal bir kitap" dediği bu kitabın dikkat çektiği önemli bir nokta vardı.

Freire; ezilenlerin (bozuk düzen olarak nitelediği) o düzene karşıtlığının, aslında bizzat düzenin kendisi değil de, o düzendeki konumlarına olduğunu söylüyordu. Ezilmenin acısını çıkarmak için artık ezen olmanın da, aynı düzeni değişik kişilerle yenilemek olduğunu belirtiyordu. Ve kendini sürekli devam ettiren bu kısır döngüden çıkışın, sistemdeki yerleri değiştirmekle değil , sadece sistemin ve düzenin ezmek ve ezilmek üzerine kurulu olan yapısını kökten değiştirmekle mümkün olabileceğinden söz ediyordu.

Rahip Freire haklıydı ve bence de bu fikir tehlikeliydi.

2000 senesi başlarında soldan gelen birkaç anarşist arkadaşla birlikte kafaları resetleyip ,tüm solcu hastalıklarımızdan kurtulmaya karar vermiştik.

Bizi partiler, o partilerin yöneticileri, manifestoları vs ilgilendirmiyordu. Bilmek istediğimiz tek şey vardı ; Sokakta(sahada, alanda ne dersiniz deyin) neler olduğuydu. Kim nerede hangi örgütte neden örgütleniyordu. Ortalama bir gencin kafasında kurguladığı en büyük varoluş neydi.? Mesela Cephe vardı ama Cephe'ci neden cephegedeydi? Neden başka bir yerde değil de o örgütteydi? Yani on sekiz yaşındaki Mao'cu bir örgütün sempatisini Mao 'nun bütün seçme eserlerini okuyup, " hah işte benim adamım mao'dur " mu demişti ? ya da neden cemaat örgütlenmeleri onar onar gerçekleşirken, diğer örgütlenmeler birer birerdi (buna İBDA-C de dahil olmak üzere)

Aslında birçok cevap benim kafamda baştan belliydi. Örneğin gençler için en büyük varoluş, üniversiteye girmek ve özellikle de ODTÜ, Boğaziçi, İTÜ gibi üniversiteleri kazanabilmektir.

Üniversitede cemaate örgütlenen gençlerin büyük çoğunluğu zaten lise döneminde dershanelerde örgütlenmişti. Kalanlar ise muhafazakar çevrelerden gelen ve yalnız kalan gençlerdi ve çoğunda çekingen kişilik bozukluğu vardı.

Solun legal kanadında yer alanlar, genellikle görünüşü en çarpıcı olanlardı. Atkı, postal, parke vs. Bol aksiyon ama az risk...

İlegallerin ise çoğunun kan davası güder gibi bir halleri vardı. Standart bir yurtsevere, "başka kim var sizin aileden bu örgütte?" diye sorulduğu vakit alınacak cevaplar üç aşağı beş yukarı belliydi.

Sosyal Medya: [Facebook](#) | [Twitter](#)

İsmi duyulmamış, üç beş kişilik örgütler de vardı. Ufak olsun benim olsun mantığı yanı. Örgütteki konumlanışlarda, okunulan bölümlerin belirleyici olduğu bir gerçektir. Marmara Üniversitesi Mühendislik Fakültesi 'nde bir tane örgütlü (illegal anlamda) adam yoktu. İstanbul Üniversitesi Hukuk ve Siyasal fakülteleri ise hala daha merkez komite adamlarının devşirme yerleriydi. Netice olarak, örgütler de hiyerarşiyi kendi içerisinde eşitsizlikler üzerinden sürdürüyordu.

Rahmetli Fikret Kızılok 68 'liler için yazdığı bir şiirde ; " isteseydik diplomalarımızı yaldızlı paralara dönüştürebilirdik" demişti.

Bu durum, O kuşak için bu geçerliydi. Ama şimdiki kuşak için değil. Çoğumuz artık diplomalarımıza sadece popomuzu siliyoruz.

Peki o zaman neydi hala ısrarla düzen içinde kalma itkisinin sebebi ?

Seksenli yıllarda TRT ekranlarında oynayan bir milli piyango reklamı vardı. Cingili da şöyleydi ; " Belki de sıra sizde..." Kimse sabah uyandığında Gregor Samsa 'ya dönüşmek istemez.

90 'lı yılların sonunda çıkan Fight Club aslında bizim kuşağın duygularına müthiş hitap etmişti.

Nedense Palahniuk'un bir sonraki kitabının isminin " Gösteri Peygamberi" olması beni ısrarla Debort 'un Gösteri Toplumu ile paralellik kurmaya sevketti . Çünkü Debort " ÇIKIŞ YOK" diyordu kısaca. Ama yine de gösteri devam ediyordu. Çünkü, izleyici ne kadar çok seyrederse o kadar az yaşıyor; egemen ihtiyaç imajlarında bulmayı ne kadar kabullenirse kendi varoluşunu ve kendi arzularını da o kadar az anlıyordu. " Birgün çok zeki, çok yakışıklı, çok zengin olmayacağımı biliyorum ve kızdım... çok kızdım..." demişti Tyler. ve " Amacımız yok..." diye de devam etmişti. Orta sınıf nihilizmi, edilgenliğe karşı duyulan yoğun bir öfkeydi.

Aslında gençlerin çoğu tam olarak ne istediğini bilmiyordu. Çoğu kızgındı (Pasif Agresyon) ilişkiler (Yaklaşma Kaçınma) uzaklaşma üzerine kuruluydu. Kalmak, savunmak, müdaafa etmek, sahip çıkmak değildi gaye. Kaçmaktı... Sadece kaçmak...Son tahlil de kendine varmaktı. Ama bu varış toplumu kapsayan bir bütünleşmeyi (gerçek anlamda birey olmayı) içermiyordu.

Hastalık yayılmıştı... Amaçsızlık bir hastalıktı. Ve artık diplomalar da çok para etmiyordu. Kaldığı mütecaviz kitlelerin içinde yer almanın hiçbir riski yoktu.

Başlangıçta Freire'den söz etmiştim. Yazımı da Freire ile bağlayayım. Freire Ezilenlerin Pedagojisi kitabında; "Bankacı eğitim ezici bir topluma hizmet eder: Gerçekliği "insanların seyirci olarak adapte olmaları gereken bir şey" olarak mitleştirir, insanları nesneleştirir, yaratıcılığı engeller, diyalog geliştirmeye karşı direnç oluşturur, insanların tarihsel varlıklar olduğunu teslim etmez." İnsanlar mitleştirdikleri bu sınır durumları aşamazlar ve bu sınırların ötesindeki denenmemiş olasılığı göremezler." demişti.

Dolaysızca yaşanmış herşey yerini bir temsile bırakarak uzaklaştığı vakit yerine kocaman bir izlek kalır velhasıl.

Denenmemiş olasılıkları denemek ve birgün düşünülemez olanla karşı karşıya kalmamak umuduyla... Son olarak ESP'lilerin suç dosyasında iki düdük ve bir de Kapital vardı...

Kerem GÜNER

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Eğitim](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (27/04/2024 - 20:25 tarihinde yazdırıldı):

<http://www.politikadergisi.com/okur-makale/denenmemis-olasiliklari-gorebilmek>

Bağlantılar:

[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/kerem-guner>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/egitim>

[4] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>